

«Безумний» від Ісуса блаженний о. Тібурсіо Арнайс Муньос, ТІ - Vatican News

Categories : [Про святих і блаженних](#)

Date : 21/10/2018

Ісусів «безумець» - так свідки, які передали нам славу його святості, називали о. Тібурсіо Арнайса Муньоса, ТІ, священника, який до нестями любив Ісуса і якого кардинал Джованні Беччіу з доручення Папи Франциска проголосив блаженним.

о. Тимотей Т. Коцур, ЧСВВ - Ватикан

«Приклад людини, яка не вдовольняється здобутим, але прислухаючись до вимог духа, наміряється віддатися Богові зі ще більшою радикальністю», - так кардинал Джованні Анджело Беччіу, Префект Конгрегації в справах визнання святих, охарактеризував постать священника-єзуїта Тібурсіо Арнайса Муньоса. В суботу, 20 жовтня 2018 р., під час урочистої Святої Меси в Малазі на півдні Іспанії, представляючи Папу Франциска, він проголосив цього ревного душпастиря і проповідника блаженним Католицької Церкви.

Непросте дитинство і шлях до священства

Тібурсіо Арнайс Муньос народився у Вальядоліді 11 серпня 1865 року, в убогій матеріально, але багатій вірою сім'ї. Коли йому було 5 років, помер батько, залишивши сім'ю в скрутному становищі. Маючи 13 років, вступив до семінарії, а оскільки не мав ні стипендії, ні інших коштів для утримання, почав працювати. Успішно здобувши середню освіту та завершивши філософсько-богословські студії, 20 квітня 1890 року отримав пресвітерське рукоположення.

Спочатку о. Тібурсіо прослужив три роки парохом в невеликому селі, згодом був переведений на більшу парафію. На обох парафіях зустрівся з ситуацією поділів і незгоди між вірними, зумівши завдяки ревній праці та особистому прикладові привести вірних до примирення. Протягом цього періоду служіння спромігся захистити докторат з богослов'я.

У Товаристві Ісусовому

Після смерті матері, слідуючи за старшою сестрою, яка вступила до монастиря, по дев'ятьох роках парафіяльного служінні о. Тібурсіо 1902 року вступив до Товариства

Ісусового. Завершивши період формування, від 1909 по 1911 рік служив у Мурсії, де відзначився своєю повною та цілковитою посвятою Господеві через проповідування, сповідання, відвідування недільних шкіл, дбання про хворих та в'язнів. У 1912 році отця Тібурсіо переведено до Малаги, де він з невеликою перервою прослужив до кінця свого життя.

Ревний місіонер убогих

У Малазі священник розгорнув діяльність, яка заслужила на захоплення співбратів і вірних. Присвятивши свою працю вбогим периферіям міста та навколишнім селам, він започаткував так звані «сільські катехизації», залучивши до співпраці групу мирянок. Мова йде про своєрідні народні місії, проваджені жінками, що тривали приблизно три місяці, під час яких він щоденно проповідував. Окрім згаданих катехизацій, священник провів понад сімдесят народних місій у містечках та селах Андалусії та в інших регіонах країни.

Отець Тібурсіо підтримував постійний контакт з катехитками, аж до останнього подиху надавав їм духовний супровід. Так постало Товариство Апостольського життя «Місіонерки сільських катехизацій», що об'єднує мирянок, які хоч і не складають обітів, присвячують своє життя поглибленню духовності та апостольській праці.

«Бог подбає про мене...»

Виснажлива місійна праця, проповідування, сповідання до пізньої ночі... Все це не могло не відбитися на здоров'ї душпастиря. «Бог подбає про моє тіло, доки житиму віруючи в Нього», – відповідав він тим, які висловлювали стурбованість з цього приводу. Захворівши на пневмонію під час проповідування дев'ятниці до Найсвятішого Ісусового Серця, через кілька днів, 18 липня 1926 року, отець Тібурсіо переставився у кращий світ, промовляючи: «Яким же прекрасним є Ісусове Серце».

Відхід святця завдав великого болю всім, хто його знали. Похоронні урочистості тривали кілька днів, а свою шану душпастиреві віддали як багаті, так і бідні. Проповідуючи під час похорону, місцевий єпископ назвав о. Тібурсіо «Ісусовим безумцем», який хоч і осиротив місто своїм відходом, не перестає оберігати його з небес. Через майже сто років Малага дочекалася прослави свого покровителя.